

PARAULA I VIDA

«Cerca la justícia i només la justícia» (Dt 16,18-20)

«**C**erca la justícia i només la justícia» (Dt 16,18-20) és el lema per a la **Setmana de Pregària**

per la Unitat dels Cristians 2019 que s'està celebrant del 18 al 25 de gener. Des de 1968, la Comissió «Fe i Constitució» del Consell Mundial d'Esglésies i el Pontifici Consell per a la Unitat dels Cristians encarreguen els materials de pregària per a aquesta setmana a esglésies i comunitats diverses d'alguna regió del món. En aquesta ocasió, per a la setmana de pregària de 2019, els ho han demanat a les esglésies i comunitats de la regió d'**Indonèsia**. Aquest país del sud-est asiàtic, amb una població de 265 milions d'habitants, és el país amb més població musulmana del món (86%). No obstant això, un 10% dels habitants d'Indonèsia són cristians de diferents tradicions. Amb més de 17.000 illes, 1.340 grups ètnics diferents i més de 740 llengües locals i, en canvi, Indonèsia està unida en la seva pluralitat per una llengua nacional, l'indonesi, i a través de la diversitat de grups ètnics, llengües

i religions, els indonesis han viscut d'acord amb el principi de «gotong royong», que és viure en solidaritat i col·laboració. Això vol dir compartir en tots els àmbits de la vida, el treball, el dol i les festes, i considerar tots els indonesis com a germans i germanes. Després dels destructius tsunamis que han patit, tots col·laboren en la solidaritat per pal·liar en el possible els efectes dels sismes, i de forma especial els cristians.

El lema d'aquest any, «Cerca la justícia i només la justícia», és del Llibre del Deuteronomi i està en els capítols anomenats «Codi Deuteronomí» (cc. 12-26) que recopila lleis socials i altres normes. Aporta el context bíblic per a aprofundir en el que crea unitat i promou concòrdia i reconciliació. La unitat dels cristians no pot construir-se al marge de la justícia, sigui aquesta la conducta regida per lleis justes en la vida social de les persones i dels pobles, així com també la justícia deguda a Déu pel que fa a obediència i pràctica dels manaments de Déu. Aquest tema és imperiós en el nostre món, donades les moltes situacions que causen divisions i con-

fictes. Mentre preguem junts tots els cristians, se'ns recorda que la nostra vocació com a membres del Cos de Crist és perseguir i encarnar la justícia. La nostra unitat en Crist ens dona forces per treballar encara més per la justícia i promoure la dignitat de la vida.

Hem de buscar la unitat durant tot l'any i passar dels discursos sobre la unitat, la justícia i la misericòrdia a l'acció i al compromís concret de dur a terme actes d'unitat, justícia i misericòrdia a les nostres vides personals i en la vida de les nostres comunitats cristianes. Això comprendrà **penediment** per les nostres desunions i **compromís per la justícia, la misericòrdia i la unitat**. Jesucrist prega en nosaltres per la unitat dels seus deixebles. El lliurament de la seva vida va ser i és justícia per al món.

Com a membres del Cos de Crist, estem cridats a caminar junts seguint les seves petjades. Escoltem la crida de l'Esperit Sant, que ens uneix en la caritat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

1 de gener: 52a Jornada per la Pau

L'Església celebra el dia 1 de gener de 2019, la 52a Jornada Mundial de La Pau. El Papa Francesc amb motiu d'aquesta jornada feu públic un missatge amb el títol «La bona política està al servei de la pau». L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir el dia 1 de gener l'Eucaristia a la Llar de Sant Josep de la ciutat de La Seu d'Urgell que regeixen les Germanetes dels Ancians Desemparats, acompanyat dels residents i treballadors de la Llar. L'Eucaristia fou concelebrada per Mn. Lluís Rourera, sacerdot resident, i per Mn. David Codina. A la seva homilia l'Arquebisbe d'Urgell va subratllar les tres commemoracions que s'escauen el dia 1 de gener: l'inici d'un nou any, la Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu i la Jornada Mundial de la Pau.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una mirada cristiana sobre la diversitat

Una mirada observadora sobre les persones i els grups humans produeix una sorpresa: la sorpresa de la diversitat. Repassant només els membres de la pròpia família, o els grups als quals pertanyem, o els pobles que coneixem, constatem una diversitat enorme. No hi ha dues persones iguals, en manera de ser, en opinions, en decisions, ni dos grups iguals; cada grup està marcat per les persones que el constitueixen, amb accents diversos. I constatem també una qüestió important: hi ha maneres de ser i accents que són positius, i n'hi ha que són negatius.

No és fàcil saber viure la realitat de la nostra enorme diversitat. Aquest «saber viure la diversitat» forma part de la maduresa humana. Les paraules

de sant Pau en la segona lectura de la missa d'avui són una «mirada cristiana sobre la diversitat». Posa de relleu que cadascú té unes capacitats i unes disposicions determinades, distintes unes d'altres. I subratlla dues coses: la primera és que aquestes capacitats són obra de l'Esperit de Déu; i la segona, que són donades per al bé dels altres, de la comunitat. Això corregeix moltes reaccions que vivim quasi espontàniament i que, per tant, considerem com a normals i bones. Una és considerar les diferències com una irregularitat, com una mancança, o fins i tot com una ofensa i una agressió, i que cal corregir. Una altra és considerar que els grups i les comunitats humanes només poden anar bé quan són uniformes, o almenys

quan amaguen o callen les diferències. Els dos accents de sant Pau són senzills d'entendre però molt difícils de viure: les diferències no són pals a la roda sinó dons de l'Esperit, i les comunitats humanes han d'aprendre a créixer no en la uniformitat sinó en el pluralisme i l'enriquiment mutu.

Hi ha un aspecte que Pau aquí no planteja; i és quan les diferències en les opinions i les decisions són negatives i destructives de la comunió. Això necessita un plus de discerniment i de seny que no es pot plantejar ara i pot ser tema de reflexions properes.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

«Actúa siempre con toda justicia»

(Dt 16,18-20)

«**A**ctúa siempre con toda justicia» (Dt 16,18-20) es el lema para la **Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos 2019** que se está celebrando del 18 al 25 de enero. Desde 1968, la Comisión «Fe y Constitución» del Consejo Mundial de Iglesias y el Pontificio Consejo para la Unidad de los Cristianos encargan los materiales de oración para esta semana a iglesias y comunidades diversas de alguna región del mundo. En esta ocasión, para la semana de oración de 2019, se lo han pedido a las iglesias y comunidades de la región de **Indonesia**. Este país del sudeste asiático, con una población de 265 millones de habitantes, es el país con mayor población musulmana del mundo (86%). Sin embargo, un 10% de los habitantes de Indonesia son cristianos de distintas tradiciones. Con más de 17.000 islas, 1.340 grupos étnicos diferentes y más de 740 lenguas locales y, sin embargo, Indonesia está unida en su pluralidad por una lengua nacional, el indonesio, y a través de la diversidad de grupos étnicos, lenguas y religiones, los indonesios han vivido de acuerdo con el principio de «gotong royong», que es vivir en solidaridad y colaboración. Esto significa compartir en todos los ámbitos de la vida, el trabajo, el duelo y las fiestas, y considerar a todos los indonesios como hermanos y hermanas. Después de los destructivos tsunamis que han sufrido, todos colaboran en la solidaridad para paliar en lo posible los efectos de los seísmos, y de forma especial los cristianos.

El lema de este año, «Actúa siempre con toda justicia», es del Libro del Deuteronomio y está en los capítulos llamados «Código Deuteronomico» (cc. 12-26) que recopila leyes sociales y otras normas. Aporta el contexto bíblico para ahondar en lo que crea unidad y promueve concordia y reconciliación. La unidad de los cristianos no puede construirse al margen de la justicia, sea ésta la conducta regida por leyes justas en la vida social de las personas y de los pueblos, así como también la justicia debida a Dios en cuanto obediencia y práctica de los mandamientos de Dios. Este tema es imperioso en nuestro mundo, dadas las muchas situaciones que causan divisiones y conflictos. Mientras oramos juntos todos los cristianos, se nos recuerda que nuestra vocación como miembros del Cuerpo de Cristo es perseguir y encarnar la justicia. Nuestra unidad en Cristo nos da fuerzas para trabajar aún más por la justicia y promover la dignidad de la vida.

Debemos buscar la unidad durante todo el año y pasar de los discursos sobre la unidad, la justicia y la misericordia a la acción y al compromiso concreto de llevar a cabo actos de unidad, justicia y misericordia en nuestras vidas personales y en la vida de nuestras comunidades cristianas. Esto comprenderá **arrepentimiento** por nuestras desuniones y **compromiso por la justicia, la misericordia y la unidad**. Jesucristo ora en nosotros por la unidad de sus discípulos. La entrega de su vida fue y es justicia para el mundo. Como miembros del Cuerpo de Cristo, estamos llamados a caminar juntos siguiendo sus huellas. Escuchemos la llamada del Espíritu Santo, que nos une en la caridad.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Pelegrinatge de les Missioneres de la Sagrada Família a Urgell

El 2 i 3 de gener, un grup d'unes seixanta religioses de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, encapçalades per la Consellera general M. Àngeles Melero, van dur a terme un pelegrinatge resseguint les petjades dels fundadors de la Congregació, Sant Josep Manyanet i la Confundadora, la Mare Maria Encarnació Colomina. Això les va portar per diferents punts de la Diòcesi d'Urgell on foren rebudes pels diferents preveres d'Urgell que agraiïren la seva visita i presència.

El dia 2 de gener van visitar la Basílica de la Mare de Déu de Valldelfors de Tremp, on Sant Josep Manyanet va rebre el Baptisme el dia 7 de gener de 1833. A continuació, van visitar el Casal Josep Manyanet que és la casa on va néixer el seu fundador, i Talarn, on l'any 1874, el P. Manyanet va redactar les primeres Constitucions de la Congregació. Al vespre van visitar Os de Balaguer, terra natal de la Confundadora Mare Maria Encarnació Colomina. La jornada es va cloure al Santuari-Basílica del Sant Crist

de Balaguer on foren rebudes pel Capellà-Custodi del Santuari, Mn. Pau Vidal. L'endemà, les religioses van visitar el Museu diocesà d'Urgell. A l'església de la Missió van celebrar l'Eucaristia presidida pel Secretari general del Bisbat, Mn. David Codina, en la festa litúrgica del Sant Nom de Jesús. Una fotografia de família davant l'escultura-memorial a Sant Josep Manyanet que hi ha al Palau episcopal de La Seu d'Urgell clogué el pelegrinatge.

► **Cant de la Sibila.** La Catedral de Santa Maria i algunes parròquies de la diòcesi van oferir el Cant de la Sibila com a introducció a la celebració de la Missa del Gall. A Ponts, (a la imatge) la Coral Pontsicana acompanyà aquesta tradició musical, que comença a revifar en diferents parròquies urgel·litanes; la Sibila va estar interpretada per Clara Gili, que va cantar el text tradicional que recull l'Ordinari de la Catedral de La Seu d'Urgell, text que custodia l'Arxiu Capitular. Els fidels que omplien l'església van gaudir d'una posada en escena amb un text cantat que vol recordar l'arribada del Messies i la fi del món.

► **Celebració de Sant Esteve a Andorra la Vella.** El 26 de desembre se celebrà, a la parròquia d'Andorra la Vella, la solemnitat del seu patró, Sant Esteve. L'Eucaristia va ser presidida per Mn. Ramon Sàrries, Rector de la parròquia i Arxiprest d'Andorra. Amb ell també concelebraren els mossens de les altres parròquies de les Valls d'Andorra. Mn. Sàrries va destacar el testimoni del sant patró d'Andorra la Vella, fent referència al servei diaconal vers els més pobres i a saber encaixar la indiferència religiosa que vivim en els nostres dies amb un actitud missionera i evangelitzadora, tot deixant de banda el victimisme. La celebració va acabar amb la ve-

neració de la relíquia del proto-màrtir que custodia la parròquia d'Andorra la Vella mentre els fidels assistents entonaven els tradicionals *Goigs a Sant Esteve*.

► **Festa dels Sants Innocents a Peramea.** El 28 de desembre, seguint una tradició arrelada, va tenir lloc la festa dels Sants Innocents de Peramea (Pallars Sobirà), presidida per l'Arxiprest del Pallars Sobirà i Rector de Sort, Mn. Joan Pau Esteban. La petita església parroquial de Sant Cristòfol de Peramea guarda una arqueta que conté les relíquies de tres dels centenars o milers d'infants, segons alguns, que van ser assassinats a Palestina per ordre del Rei Herodes. Les relíquies (tres cranis petits i un esquelet de mig cos) van ser regalats pels comtes de Pallars i cada any, el 28 de desembre, se'n fa culte mitjançant una cerimònia que va acompanyada per cants dels *Goigs en lloança dels Martissants*.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

► **@Pontifex:** «Esforcem-nos, amb la pregària i amb l'acció, en allunyar del cor, de les paraules

i dels gestos tota violència, per tenir cura de la casa comú» (6 de novembre).

► **@Pontifex:** «Jesús ens crida a celebrar amb Ell, a estar a prop seu, a canviar de vida» (6 de novembre).

► **@Pontifex:** «Que el Senyor ens ajudi a entendre la lògica de l'Evangelí: la misericòrdia a través del testimoni» (8 de novembre).

► **@Pontifex:** «Avui la comunitat científica està cridada a construir un lideratge que indiqui solucions de desenvolupament sostenible i integral de tots els pobles, indispensable per construir la pau» (10 de novembre).

Mons. Vives amb els joves de Taizé a Madrid

Del 28 de desembre fins a l'1 de gener, Madrid va acollir la Trobada Europea de Taizé. Prop de 20.000 joves, de diferents confessions cristianes, hi van participar, entre ells, un grup de la Diòcesi d'Urgell, acompanyats per Mn. Ivan Ayala, M. Carme Girart i per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives.

Durant cinc dies la ciutat de Madrid es va convertir en un espai de pregària, fe i compromís social per descobrir conjuntament els signes d'esperança que hi ha al nostre entorn. A més de 170 parròquies de l'Arxidiòcesi es van dur a terme vetlles de pregària. La més significativa fou la que va tenir lloc el dia 30 al pavelló IFEMA (fira de Madrid) on el Gmà. Alois, Prior de Taizé, va animar a viure l'hospitalitat i l'acollida. També el diumenge dia 30 en presència del Cardenal Ricardo Blázquez, President de la Conferència, i d'un bon grup de bisbes, el Prior Gmà. Alois va fer públic que el properencontre europeu tindrà lloc a Wroclaw (Polònia), el desembre de 2019.

A la trobada hi van assistir joves de diferents països d'Europa i amb diverses tradicions cristianes però on la pregària fou l'eix comú. D'aquesta manera, la Trobada Europea de Taizé es va convertir en una experiència personal única.

El grup de joves d'Urgell va estar acollit a la Parròquia de Santa Maria de Sonsoles de Madrid, i el diumenge dia 30 van celebrar l'Eucaristia parroquial presidida per l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives i concelebrada pels dos sacerdots de la Parròquia Clemente i Daniel, i altres ministres, així com cantada per la parròquia i els diversos grups de joves acollits provinents de Portugal, Polònia, Ucraïna, Croàcia i Bielorrússia, així com emigrants i gent del barri i de la parròquia. Molta alegria i referència a la Sagrada Família de Natzarè, lloc central en la vida de Jesús, el Natzarè, i escola de silenci, família, pregària i treball responsable al servei de la societat.

El dia 29, el Cardenal-Arquebisbe de Madrid, Carlos Osoro, i el Prior de la Comunitat de Taizé, el Gmà. Alois, van presidir un multitudinari taller de pregària de la Trobada Europea de Joves a la Catedral de Santa Maria la Real de l'Almudena. Entre els assistents hi havia l'Arquebisbe Joan-Enric; el Bisbe de Huelva, Mons. José Vialplana; el Bisbe de Terol-Albarracín, Mons. Antonio Gómez; i el Bisbe auxi-

liar de Madrid, Mons. José Cobo; així com diversos germans de Taizé.

Mons. Osoro i el P. Alois van recordar als presents que per pregar cal «silenci i escolta», «constància», acudir a la Paraula de Déu i entendre que «tenim una llum interior», que és el Senyor, que ens acompanya malgrat les nostres distraccions i faltes. Tots dos van insistir en la importància de tenir cura de la pregària tant individual com en comunitat, encara que de vegades no s'obtinguin respostes, perquè el Senyor «sorpren» quan un menys ho espera, i apropar-se a Ell sabent que, com va assenyalar el Gmà. Alois: «no diu: "Canvia i vine a mi", sinó "vine a mi per canviar"». El Cardenal Osoro va animar els joves, procedents de tot Europa i de diferents confessions cristianes, a assaborir «l'oració que va

sortir dels llavis de Jesús: el Parenostre». «Som fills de Déu —va assegurar— i germans de tots els homes» i això canvia la manera de ser en el món.

En aquesta línia, el Prior de la comunitat ecumènica va encoratjar els joves a acudir a l'Eucaristia del diumenge a les seves parròquies, tot i que de vegades els pugui fer mandra, i quedar-se «amb almenys una idea» del que diu el sacerdot. «Si no aconseguís quedar-vos amb res, us apropieu a una senyora gran al final i demaneu-li que pregui per vosaltres aquesta setmana. Haureu fet a una persona feliç. Bé, a dues, perquè vosaltres també sentireu alegria», va assegurar. Després els va convidar també al fet que resin de manera senzilla pel Papa Francesc.

Van ser dies de recerca, acollida, reflexió, silenci, pregària i fraternitat, amb el gran lema de l'hospitalitat. Els uns i els altres quan ens acollim fraternalment fem néixer la comunió que Crist ha vingut a crear en la humanitat, per aquesta raó aquest és un pelegrinatge d'esperança i de compromís, important en aquest moment de tancament i individualisme d'Europa.

La comunitat de Taizé té actualment uns vuitanta membres germans, amb una vintena de novicis en formació provinents de tot el món. Foren invitats i acollits pel Cardenal Carlos Osoro i l'Arxidiòcesi de Madrid. I hi van participar centenars de joves catalans la majoria agrupats pel SIJ. El dia 31, a la nit, van tenir lloc a totes les parròquies acollidores diferents actes de pregària per acollir el nou any 2019, amb posteriors celebracions festives on es feren presents les diverses tradicions, cants i bon humor de les diverses nacions acollides.

El dia 1 de gener de 2019 va tenir lloc la clausura del pelegrinatge de confiança de Taizé a Madrid amb l'Eucaristia a les parròquies acollidores, amb els joves que hi participaven els matins i les famílies i responsables dels diversos llocs d'acollida, i van començar els viatges de retorn als diversos llocs europeus sobretot, i d'altres llocs del món d'on provenien els prop de 20.000 joves assistents.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana; beat Guillem Josep Chaminade, prev. marianista; sant Vicenç Pollotti, prev. (família Mínims i Trinitaris).

23. □ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Ildelfons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora.

■ **Tortosa**: Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prevere dominicà i màrtir a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i màrtir; santa Emerenciana, verge i màrtir.

24. □ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 39 / Mc 3,7-12]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de

Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. □ Divendres [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-229; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

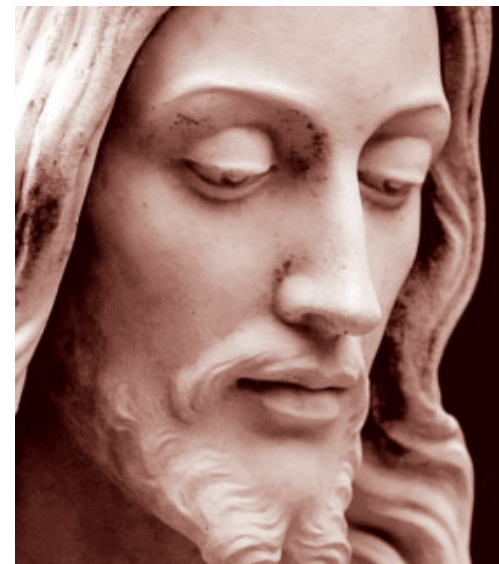
26. □ Dissabte [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,20-21]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda, deixebra de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1C 12,12-30 (o bé, més breu: 12,12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), verge, fundadora de les ursulines (Brèscia, 1535). □ **Tortosa**: Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre - Gilet, València, 1896), prevere, fundador de les teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

Diumente II de durant l'any (C)

COMENTARI

A tu et diran: Jo-me-l'estimo

Si durant el temps de Nadal hem contemplat la manifestació de Déu en forma humana, aquest diumente ens presenta encara una altra manifestació de Déu: Ell és l'espòs de la humanitat, Déu està enamorat dels homes. Ho veiem en la primera lectura: *No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran: «Jo-me-l'estimo» i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor, t'estimarà i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella, el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.* Tot l'amor de Déu s'expressa en llenguatge d'enamorament. Si el poble podia pensar en algun moment que Déu l'havia abandonat (quan era a l'exili) certament no és així.

Amb aquest rerefons podem entendre millor l'evangeli, carregat tot ell de molts simbolismes (*l'aigua convertida en vi, les piques de pedra de la purificació, la «dona», la gran quantitat de litres...*) que van més enllà de la seva dimensió històrica. *Així començà Jesús el seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria és a dir, manifesta el seu amor, Déu es revela en ell precisament en unes noces. Per a Joan els miracles són precisament «signes». Déu és l'espòs de la humanitat. Les piques de pedra destinades a la purificació usuals entre els jueus (totes les pràctiques de l'AT) ja han passat; ara ha arribat el vi nou que és la salvació que porta Jesús, que és el vi molt millor.*

Podem veure la sobreabundància de la salvació en els carismes esmentats en la segona lectura: *Do d'una paraula profunda, de desglossar les veritats, de la fe, de donar la salut als malalts, de fer miracles, de profecia, de distingir si un esperit és fals o autèntic, de parlar llenguatges misteriosos, d'interpretar-los: tots són obra de l'únic Esperit.* Preguntem-nos quin és el nostre carisma que hem de posar al servei de l'Església, sabent sempre que tot és do de l'Esperit i no mèrit nostre.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

▶ Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,4-11)

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 2,1-11)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 62,1-5)

Por amor a Sió no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi predilecta», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá un esposo. Como un joven se desposa con una donzella, así te desposan tus constructores. Como se regocija el marido con su esposa, se regocija tu Dios contigo.

▶ Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,4-11)

Hermanos: Hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu. Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A este se le ha concedido hacer milagros; a aquel, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas.

El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como él quiere.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,1-11)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda.

Faltó el vino, y la madre de Jesús le dice: «No tienen vino». Jesús le dice: «Mujer, ¿qué tengo yo que ver contigo? Todavía no ha llegado mi hora». Su madre dice a los sirvientes: «Haced lo que él os diga».

Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dice: «Llenad las tinajas de agua». Y las llenaron hasta arriba. Entonces les dice: «Sacad ahora y llevadlo al mayordomo». Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llama al esposo y le dice: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y, cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora».

Este fue el primero de los signos que Jesús realizó en Caná de Galilea; así manifestó su gloria y sus discípulos creyeron en él.